

Ha csak ebben az életben reménykedünk a Krisztusban...

Kiss Tímea munkája

„Ha csak ebben az életben reménykedünk a Krisztusban, minden embernél nyomorultabbak vagyunk. Ámde Krisztus feltámadt a halottak közül...” (1Kor 15,19-20)

Ebben a bibliai versben benne van az, hogy a hívő keresztyén nem csak ennek a földi életnek a keretein belül gondolkodik önmagáról úgy, mint Krisztusban hívő ember. Ha így tenne, – olvassuk az apostoltól, – szomorú lenne az állapota, hiszen nem lenne meg éppen a lényeg az életében, az, amit a Biblia ’keresztyén reménység’-nek hív. Mindez a reménység pedig Krisztus feltámadásából fakad. Krisztus feltámadása egyszerre bizonyíték és bátorítás a hívő embernek az örömteli folytatásra. Ez a földi élet minden dolgával együtt azonnal helyes perspektívába kerül ahogyan az örökkévalóság felől próbáljuk szemlélni. Krisztus nekünk nem csak itt és most reménységünk, hanem ez a reménység átvezet a halálon túlra. Itt derül ki sokszor, hogy ki az, aki csak névlegesen keresztyén és a halálon túlra vonatkozóan nincsen sem reménye, sem vigasztalása. „Ámde Krisztus feltámadt a halottak közül...” olvassuk, és így van nagyszerű folytatás. Krisztus feltámadása már ebben az életben a folytatásra segít szegezni tekintetünket és abban ad erőt, hogy a mindennapjainkat nem reményvesztetten, hanem az üdvösség biztos tudatában éljük meg.

Mindez pedig része annak, ahogyan Pál apostol ezt az egész bibliai fejezetet nyitja ezekkel a szavakkal: „Eszetekbe juttatom, testvéreim, az evangéliumot, amelyet hirdettem nektek, amelyet be is fogadtatok, amelyben meg is maradtatok. Általa üdvözültök is, ha megtartjátok úgy,

ahogy én hirdetem is nektek...” (1Kor 15,1-2) Nem más ez, hanem maga az Evangélium. A feltámadás része keresztyén hitünknek, nem pedig eltúlzott vélekedés, vagy választható adalék még a keresztyén hithez. Vizsgáljuk meg tehát hitünk, hogy ne hiányozzék onnan a feltámadás reménysége, mert ha Krisztusban csak az életünk során reménykedünk mit ér az nekünk. A feltámadás örök vigasztalást hordoz, a halált is legyőző üzenete van Isten szeretetéről és hatalmáról.

Burján Tamás

**A feltámadott, élő és eljövendő Krisztusra tekintő,
reménységben áldott húsvéti ünnepet kívánunk!**

Először ítélte oda a presbitérium a dr. Farkas László-emlékérmét

A nagykátai fiókegyházközség megalakulásának 100. évfordulója alkalmából, valamint a közelmúltban elhunyt dr. Farkas László gyógyszerész úr, gyülekezetünk korábbi presbitere emlékének megőrzése érdekében a presbitérium létrehozta a dr. Farkas László-emlékérmét. Ezt egy kerámia plakett formájában olyan személyeknek ítélheti oda a presbitérium, akik kiemelkedő szolgálattal segítették gyülekezetünk épülését, gyarapodását.

A centenárium alkalmából megtartott hálaadó ünnepi istentisztelet keretében első alkalommal került kiosztásra az elismerő díj, melyet öt kitüntetett vehetett át Takaró András esperes úrtól.

A díjat elsőként Gulyás László nyugalmazott lelkész (*képünkön balra*) kapta meg, aki 1928-ban született Tahitófalun. Az 1940-es évek második felében a budapesti Református Teológiai Akadémia hallgatója volt. Ebben az időben – a nagy lelkészhiány miatt – a püspök a másodéves teológushallgatót bízta meg a nagykátai gyülekezet lelkigondozásával. 1956-tól Dabason teljesített szolgálatot, majd 1963-65 között Tápiószelén szolgált. Ekkor került ismét közelebbi kapcsolatba a nagykátai gyülekezettel. 1965-2002 között a monori Nagytemplomi Református Egyház lelkipásztora volt. 22 évig volt az egyházmegye főjegyzője és missziói előadója.

Örömmel adtuk át a plakettet Komlói Péter nyugalmazott lelkész, délpesti esperesnek (*képünkön középen*), aki 1938-ban született Baján. 1958 novemberétől 1959 júniusáig segítette Szabó István lelkipásztor úr szolgálatát. Akkoriban Nagykátán kívül hat másik településen tartottak rendszeresen vasárnapi istentiszteletet. Szolgálati ideje alatt Tápióbicskén már használható készülségi

fokon állt a templom. Komlói Péter esperesi minőségében jelen volt az új templomunk 2003-as alapkövetelénél, illetve a 2005-ös templomavatáson.

Posztumusz kapta meg az emlékérmét Szabó István lelkész úr. Az 1945-ben teljes önállóságát elnyert nagykátai gyülekezet lelki életét öt éven keresztül megbízott helyettesítő lelkészek, illetve teológushallgatók vezették. A gyakori lelkészváltás megviselte a frissen önállóságot nyert, kibontakozásra vágyó gyülekezetet. Így nagy várakozással néztek az 1950 áprilisában pályázat útján Nagykátára került Szabó István lelkipásztor működése elé. A Felvidéken 1909-ben lelkészcsaládban született, frissen kinevezett lelkipásztor Kátára érkezése előtt Léván, Barson teljesített szolgálatot. Nagykátára érkezése után kiemelten fontosnak tartotta a szórvány gyülekezetek és közösségek gondozását. A nagy távolságokat kerékpárral, motorral járta be. Nagy terve és vágya volt új templomok építése, melyek közül egyedül a tápióbicskei valósult meg. Szabó tiszteletes egy politikailag rendkívül nehéz időszakban vezette gyülekezetét. Felesége segítségével – hogy a híveknek munkaalkalmat teremtsen – ruházati háziipari szövetkezetet létesített. 1962-ben hunyt el. Az emlékérmét leánya vette át.

A presbitérium a kitüntetett emlékérmét adományozta Kiss Endre Józsefnek (*képünkön jobbra*), aki 1951-ben született, és a Református Teológiai Akadémiát 1978-ban végezte el. 1980-tól négy esztendőn át volt gyülekezetünk lelkipásztora. Nagykátáról elkerülvén az ELTE Bölcsész Karán 1993-ban könyvtáros, majd 1997-ben újságírói képesítést szerzett. Jelenleg a Sárospataki Református Kollégium Tudományos Gyűjteményeinek Nagykönyvtárát vezeti. Óraadóként tanít a Comenius Tanítóképző Főiskolán, a Sárospataki Református Teológiai Akadémián, a Miskolci Egyetemen, a beregszászi főiskolán. Jelentős a publikációs, tudományos, szakmai, közéleti tevékenysége, nemzetközi kapcsolata.

A presbitérium egyhangú döntéssel ítélte oda az emlékérmét Velkei Istvánnénak. Eta néni 1942-ben született Szamosangyaloson. Tizenegy fős református családban nőtt fel. Mérlegképes könyvelői iskola elvégzése után termelőszövetkezetekben dolgozott könyvelőként, főkönyvelőként. 1974-ben költözött Nagykátára. 2002-ben vette át a gondnoki és könyvelői feladatokat.

A kitüntetetteknek áldozatos munkáját ezúton is köszönjük, és az Úristen áldását kérjük életükre.

Basa László, Szabó Krisztián

Kapcsolatépítés - filmek által

Egy háromgyermekes családban gyakran előfordul: beteg lett az egyik gyermekem, most éppen a fiam. Eszembe jutott, mivel is tudná otthon hasznosan és jól eltölteni az időt: nézzünk filmet! Mivel Barni nagyon szereti a csillagászatot, s én már úgysem tudok minden kérdésére válaszolni – keresztyén szemszögből sem, – egyértelmű volt, hogy keresztyén, tudományos videót fogunk nézni. Ám hiába próbáltam megnyitni a már régen látogatott weboldalt: nem jártam sikerrel. Írtam hát egy levelet a keresztyén filmeket, videókat honlapjára feltöltő Székesfehérvári Református Egyházközségnek.

Válaszként egy nagyon kedves levelet kaptam a gyülekezet lelkészétől, Somogyi Lászlótól, aki a technikai tanácsadáson túl leírta, mekkora öröm számára, hogy a nagykátai gyülekezetből is használjuk a honlapot. Édesapja, id. Somogyi László lelképásztor is szolgált településünkön körülbelül tizennégy éven át, ő maga pedig Nagykatán konfirmált 1974-ben. A jó hírnek megörölvél kértem a lelkész urat, hogy írjon pár sort itt tartózkodásukról, emlékeiről. Nagy örömmre sikerült telefonon beszélnem édesanyjával, az idén nyolcvan éves Somogyi Lászlóné Judittal is.

A családtagok elmesélték, hogy id. Somogyi László Alsónémediből átkerülve lett nagykátai-tápióvidéki lelkész 1962 márciusától 1975 novemberéig. Parókia híján Tápióvícskén, egy gyógyszertári szolgálati lakásban laktak felesége munkaköre révén. Ifj. Somogyi László és öccse, a jelenleg pedagógusként dolgozó Pál Budapesten születtek, 1961-ben valamint 1965-ben. Legkisebb öccsük, Péter viszont Nagykatán látta meg a napvilágot 1966-ban. Ő szintén lelképásztor lett, jelenleg a Budapest–Fasori Református Egyházközség lelkésze.

Id. Somogyi László volt az első, aki parókiát kezdett építtetni Nagykatán. Felesége úgy emlékszik a nagykátai hívekre, mint aranyos, kedves gyülekezetre, köztük hitre jutottakra, akik ragaszkodtak a gyülekezethez. Elbeszélése alapján férje nagyon fontosnak tartotta az évente kétszeri – tavaszi és őszi – evangelizációt, amely

alkalmakra a folytonosság miatt mindig egy lelkész hívtak. Megemlítette például Fekete Pétert, Siklós Józsefet, Vizi Istvánt, Gál Gézát, köztük egy nem lelképásztor végzettségű szolgálót, Polynár Szabolcsnét. A vendégszolgálók nem csupán Nagykatán, de Tápió-szentmártonban és Tápióvícskén is tartottak evangelizációs alkalmakat, így naponta többet is.

Mire a parókia tető alá került, id. Somogyi Lászlót megválasztották Pándra, a helyi lelkész halála miatt. Pándról huszonöt éve kerültek Bács-Kiskun megyébe, ott él azóta is a nagykátai gyülekezetre szívesen emlékező Judit néni és közepső fia.

Legidősebb fia, László Tápióvícskén járt általános iskolába (1967-75 között), ezt követően pedig 1979-ben a monori gimnáziumban érettségizett. Két évig volt sorakatoná Marcaliban, majd a budapesti teológia elvégzése után 1986-ban Kecskeméten kezdte meg a lelkészi szolgálatot.

2004 februárja óta szolgál Székesfehérváron, ahol egy fiatal presbíter hívta fel figyelmét az interneten található keresztyén filmekre. Körülbelül kilenc éve gyűjtik ezeket, de csupán azok a produktumok kerülnek fel a fehérvári gyülekezet honlapjára, amelyeknek evangéliumi üzenetük van, illetve nincsenek ellentétben a hit alapigazságaival. Egyetlen céljuk ilyen módon is terjeszteni az evangéliumot, s ezáltal is szolgálni Isten országának növekedését.

Hát így történt, hogy Barni fiammal végül sikerült megnézni egy, a www.albaref.hu oldalról letöltött filmet. Egy előadást a csillagokról, melynek címe: Mi végre vannak a csillagok?

Somogyi László fehérvári lelkész úr Urunk gazdag áldását kérte gyülekezetünkre – hadd kérjem én is Isten áldását az ő, valamint készséges, kedves édesanyja, családja életére és egyúttal a Székesfehérvári Református Egyházközségre is!

Nagyné Szatmáry Beáta

Köszönetnyilvánítás

A nagykátai fiókegyházközség megalakulásának 100. évfordulója alkalmából megtartott rendezvénysorozat kapcsán ezúton mondunk köszönetet Pintácsi Évának, Basa László helytörténésznek, Dorner Gábor polgármesternek, Horváth Nóra önkormányzati képviselőnek, Nagykatá Város Önkormányzatának, a Városi Könyvtár, Művelődési Központ és Tájház vezetőjének és valamennyi dolgozójának, a Városgazdálkodási Szervezet vezetőjének és dolgozóinak, Vektor Györgynek és a nagykátai polgárőrség tagjainak, Szántó Zoltánnak (Sancho Pékség), Gulyás Kálmánnak (GKfotó), Lakos Sárának és Pásztorka Melindának (Orchidea Virágüzlet), Kiss Lászlónak és Kissné Gulyás Mariannának (Galéria Nyomtatvány Kft.), Szöllősi Éva keramikusnak, Nádai Zsombornak és Botondnak, Kovács Jánosnak (Káta Épszöv Kft.), Egri Zsoltnak (Tápióvícskén Ingatlaniroda), Papp Jánosnak (Poliform Top Kft.), Moczó Erzsébetnek (Moczó Fürdőszoba és Csempeüzem), Lengyel Istvánnak és Lengyel Istvánnénak (Fotóstúdió Nagykatá), Magoss Györgynek. Köszönetet mondunk továbbá mindazoknak, akik a rendezvényeken részt vettek, osztoztak örömünkben, velünk ünnepeltek.

Presbitérium

Tolle et lege!

Bibliatanulmányozás vasárnaponként

„Vedd, és olvasd!” – hallotta a tőle nem messze játszadozó gyerekek kiáltozását Augustinus, aki a mondókát Isten üzeneteként értelmezve kézbe vette a Bibliát. Az Ige olvasása megtéréséhez vezetett. Szorgalmas bibliatanulmányozása eredményeképpen idővel Ágoston – e sorok írójának véleménye szerint – minden idők egyik legnagyobb hatású teológusává vált. De története sem nem egyedi, sem nem kivételes. Isten szava, ha azt helyesen értjük és alkalmazzuk a Szentlélek ereje által ma is képes átformálni az életünket.

Tolle et lege! A biztatás hozzánk is szól. Gyülekezetünk új kezdeményezése a vasárnapi istentisztelet előtti közös bibliatanulmányozás. Idén tavasszal a bibliai bölcsességi irodalom témájával foglalkozunk. Öt könyv tartozik ide: Jób könyve, Zsoltárok könyve, Példabeszédek könyve, Prédikátor könyve és az Énekek éneke. A jobb megértés érdekében foglalkozunk egy kicsit a kulturális és történelmi háttérrel, műfaji sajátosságokkal (e könyvek az egyetemes irodalomtörténet kiemelkedő al-

kotásai) és a nagy képpel, azaz a könyvek közérthető összefoglalásával is. S hogy miért tesszük mindezt? Miért törekszünk a Biblia jobb, alaposabb és helyesebb megértésére vasárnap reggelenként? Azért, mert Pál apostollal együtt meg vagyunk győződve arról, hogy a „teljes Írás Istentől ihletett, és hasznos a tanításra, a feddésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre; hogy az Isten embere tökéletes és minden jó cselekedetre felkészített legyen.” (2Tim 3,16-17)

Még nem késő bekapcsolódni. Szeretettel várok minden kedves érdeklődőt a még hátralevő három alkalomra, melyre terveink szerint április 12-én (Példabeszédek könyve), április 19-én (Prédikátor könyve) és május 3-án (Énekek éneke) kerül sor.

Bár a közös bibliatanulmányozás élményét, a közösség erejét nem pótolja, de a teljes sorozat visszahallgatható a gyülekezetünk honlapján, a www.reformak.hu oldalon is.

Kádár László

Miről határoztak a presbiterek?

A legutóbbi ülést március 23-án tartotta a presbitérium. A hosszúra nyúlt tanácskozáson számos fontos kérdésben született döntés. Többek között a következőkről határozott a testület:

A szórványlátogatás, a gyülekezetrészek közötti szorosabb, tartalmasabb kapcsolat erősítése érdekében a jövőben a lelkészt minden istentiszteleti alkalomra elkíséri legalább egy presbiter. Emellett május 17-én gyülekezeti vasárnapot tartunk Tápióbicskén mindhárom gyülekezeti rész meghívásával.

Egy karbantartó csoport létrehozásáról is döntöttünk, akiknek feladatuk az olyan apróbb javítások, szerelések elvégzése, melyek nem igényelnek komolyabb szakmunkát. A csoport tagjai: Édes István, Magoss György, Scsavniczki Miklós.

A 100 éves évfordulót ünneplő programsorozat keretében június 14-én emlékezünk meg Bakondi Endréről, gyülekezetünk egykori gondnokáról. November 8-án tartjuk a centenáriumi rendezvénysorozat záróalkalmát, melynek keretében bemutatjuk a jelenleg szerkesztés alatt álló évkönyvünket is.

A hitoktatás jelenlegi helyzetéről, a felnőtt konfirmációs oktatásról hallgattuk meg a felelősök beszámolóját. Munkájukkal elégedett a presbitérium. A felnőtt konfirmáció időpontját 2015. október 4-re jelöltük ki.

Megkezdődött a tavaszi gyülekezeti kirándulás szervezése. Az idei úti cél Vizsoly és Sárospatak. A jelentkezők számától és szándékától függően a presbitérium támogatja a kétnapos kirándulás szervezését is.

Döntés született a parókia udvarának felújításáról. Az elhasználódott fajtékrok lebontásra kerülnek, termőfölddel feltöltjük az udvart és füvesítünk. Az udvarnak ezt a részét a jövőben kizárólag a lelkész családja használja majd. A presbitérium szükségesnek látta a a négygyermekes család részére a magánszféra kialakítását.

A testület döntött arról, hogy egy bizottságot hoz létre, mely a megalakulását követően mindenre kiterjedő leltározást végez.

Dr. Gál Jánosné gondnok

Ezúton tájékoztatunk mindenkit, hogy a heti rendszerességű **biblióra** időpontja módosult.

A jövőben minden **hétfőn 18.00 órára** várunk mindenkit közös bibliatanulmányozásra a nagykátai református templom gyülekezeti termébe.

Hálaadó ünnepi istentiszteletet tartottunk

Fiókegyházközségünk megalakulásának 100. évfordulója alkalmából tartottunk hálaadó ünnepi istentiszteletet március 1-jén. Szabó István igehirdetését hallhattuk, aki a Dunamelléki Református Egyházkerület püspöke, a Magyarországi Református Egyház Zsinatának lelkészi elnöke. Az ünnepi megemlékezést Takaró András a Délpesti Református Egyházmegeye esperese vezette.

„Ha jubileumra hívnak, csak olyanra megyek el, amiben legalább két nulla van. Itt most száz esztendő tünnepe-
lünk. Száz éve szerveződött meg ez a kis közösség, és ez a száz esztendő sok nehézséggel, küzdelemmel, könnyel, de
sok reménnyel, örömmel és hálaadással van tele. Egyszóval mondhatjuk, hogy ez már történelem.” – kezdte ünnepi
igehirdetését Szabó István. A prédikációjában beszélt a Jézusban hívő és a Jézust követő, Őt felvállaló emberről, a
világ dicséretét és Isten dicséretét kereső emberről. Tragédiaként ábrázolta az elhaló, a növekedésnek nem induló hi-
tet, és a gyülekezetek, közösségek megmaradásának, megerősödésének zálogaként mutatta be a Jézusba vetett, élő,
növekedő hitet.

„Semmit nem ér a keresztyénségünk, a Jézus-hitünk, a vallásoskodásunk, ha benne Jézus helyét átveszi a világ di-
csérete iránti vágyunk, az emberek általi megbecsülés utáni vágyakozásunk. Semmit sem ér, ha nem a világosságban
járunk, ha nem Isten akarata szerint cselekszünk és élünk.” – hívta fel a hallgatóság figyelmét az igehirdető.

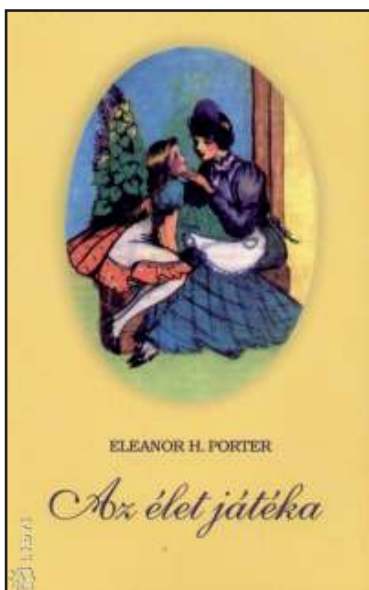
„Feladatunk életünk minden pillanatában nem magunktól szólni, hanem egyszerűen tanítványnak és követnek
lenni. Nem magunktól szólni, hanem mélyen hinni, és hitben tapasztalni, hogy hogyan emel minket Isten felfelé. Nem
magunktól szólni, de másokat meghívni minden nap, minden életmozdulattal az örök élet csodálatos kegyelmére az
Atya akaratából, az Ő parancsolata szerint.” – zárta beszédét Szabó István.

Az istentisztelet további részében köszöntötte gyülekezetünket Vízi Zsuzsanna, a szentmártonkátai református
egyházközség lelkésze, Agócs Pál alpolgármester, Tóth András esperes-plébános, Czerván György államtitkár, or-
szággyűlési képviselő. A lázári testvérgyülekezetünk tagjai nevében Képiró Gyula lelkipásztor tolmácsolta a köszön-
tő szavakat és adta át a gyülekezet ajándékát. Levélben köszöntötte gyülekezetünket a Kecskeméti Református
Egyházközség és Kanyó Sándor tápióbecskei polgármester.

Szabó Krisztián

Könyvajánló

Eleanor Hodgman Porter: Az élet játéka

Milyen is egy gyermek? Olyan, mint aki egyenest az égből jött. Héber szójáték szerint: az eget szopja. Isten képe még torzítatlan benne. A világi okosság, a felnőttek mesterkedései még át nem formálták. Nem tud még semmiről és semmije sincsen. Hamvas, eredeti és közvetlen. Védettségben él, és mindenestül átadja magát azoknak, akik szeretik. Ámulva néz szét maga körül. Ami rossz, hamar elfelejti, s mindjárt fölfedez mindenben valamit, aminek örülhet. Örökké játszik, nem fárad bele napestig. Tudat alatt mindnyájunkban ott él még a hajdani gyermek, hacsak a nevelés, a világ elszürkítő hatása máris ki nem ölte belőlünk. E kisregényben nem a felnőttek világa öli meg a gyermeket, hanem megfordítva: egy hús-vér gyermek hódítja meg varázsával a felnőttek állig begombolkozott világát – szinte játszva. Mondanivalója – hogy öröme születünk a világra – mindig és mindenütt érvényes.

Matécsa Marietta ajánlásával

ÍRÓ-OLVASÓ TALÁLKOZÓ LACKFI JÁNOSSEL

Izgultunk, mint minden program előtt, hogy vajon jönnek-e az emberek? Jól választottunk, leszünk elegendően? Még ezernyi kérdés vetődött fel bennünk, a szervezőkben. Miért pont Lackfi János? Sok tapasztalatunk nem lévén az ilyen típusú szervezésekben, hát olyan embert választottunk, akivel kapcsolatban másoknak már volt tapasztalatuk. Azt mondták, hogy nem bánjuk meg, sőt kimondottan élvezni fogjuk a vele töltött időt. Így is lett.

Kicsit magam is készültem az író munkásságából. Elolvastam életrajzát, végigböngésztem kitüntetései megleszően hosszú listáját, majd alig tudtam letenni novelláit, verseit, műfordításait. Megzenésített gyerekverseit unokáimon próbáltam ki. Mindannyian élveztük. Ott a helyszínen sem ért minket csalódás. Egyszerű, derűs, fiatalos lényével mindenkit elvarázsolt. Közvetlen volt, kedves, humoros, nem tért ki a kérdések elől. Rögtön az alkalom elején kijelentette a református rendezvényen, hogy „pápista vagyok”. Hitének vállalása számomra pozitív üzenet volt. De hiszen nem is tehetett másként, mert életének minden pillanatát hittel éli meg. Beszélt családjáról, születendő gyermekéről és unokájáról. Megcsillogtatta fantasztikus humorát az általa felolvasott versekben. Műveltségének sokrétűségét is megcsodálhattuk a beszélgetésekből. Valamennyit megérezhettünk fájdalma mélységéből, amikor a két elvesztett gyermekéhez írt versét mutatta be.

Másfél óra volt, de ez minőségi, élményekben gazdag időtöltés volt. Együtt lehettünk mi, író és olvasók, legyünk bármilyen vallásúak is.

Dr. Gál Jánosné

Akik ide járnak...

Nemrégiben egy lelkes tagot, **Pintácsi Évit** kértem meg, hogy meséljen magáról és a gyülekezetünk életéről.

- *Úgy tudom, nem vagy túl régi gyülekezeti tag, mégis rengeteg mindenben jelen vagy, segíted az itt folyó munkát. Mikor és hogyan találtál rá erre a kis felekezetre, mikor és miért csatlakoztál?*

Tizenegy éve történt az életemben olyan fordulópont, ami megváltoztatta a nézeteimet. Egyedül élő nagynéném és édesapám szinte egy időben lettek betegek. Betegségeik szerteágazóak, elhúzódóak voltak. Ápolásuk figyelmet, tapintatot, törődést igényelt. Mindamellert kevés fi-

gyelmet fordítottam magamra és ennek rövid idő múlva meg is lett az eredménye. A folyamatos stressz igénybe veszi a szervezetet szervileg és pszichésen is. Nem értettem a veszteséget, nem tudtam elfogadni a történeteket. Magamat okoltam. Először Hoffer József atya nyújtott lelki támaszt. Majd mivel Makay László lelkipásztor és családja akkor költözött ide, többször felajánlotta segítségét. Nyilván ő látta kínlásaimat... Hosszú időn keresztül kaptam gondozást, gondoskodást tőlük. A feleségét, Erikát is bármikor kereshettem. Édesapám elvesztése és az azt követő lelki út sorsfordító lett. A társaktól kapott elfogadás, odafigyelés, bizalom vezetett arra az útra, hogy négy évvel ezelőtt eldöntöttem, hogy konfirmálok. Fél év felkészülés után, három és fél évvel ezelőtt került sor a nagy eseményre. Jelentős ez, igen, hisz olyan generációban nőttem fel, akik kötelező érvényű dolgokat kaptak, az önálló gondolkodás, kreativitás kevésbé hasznos volt annak idején.

- *Most ünnepelhetjük gyülekezetünk 100 éves évfordulóját. Hogyan hatott rád ez az ünnep? Ha jól tudom, egyedül készültél a centenáriumi kiállításra. Milyen tapasztalatokkal gazdagodtál a munka során?*

Mindig úgy éreztem, hogy ahhoz, hogy tudjuk, hová tartunk, tudnunk kell, hogy honnan jöttünk. Talán nekünk, akik ugyanazon a helyen születtünk, nőttünk fel és dolgozunk, könnyebb ez. De kötelességünk, feladatunk is van. A gyülekezet életében rövid idő 100 év, egy ember életében roppant hosszú. De az út egyedi és megismételhetetlen. Hogy merre tart ez a gyülekezet? Utat mutathat a kutató munka eredménye, így a kiállítás is. Próbáltam összefoglaló képet adni a kiállítás anyagában. Sokszínűséget, változatosságot megmutatni a fényképekkel, dokumentumokkal. Úgy érzem, hogy sosem voltam egyedül a munka során sem, hisz fentről mindig kellő időben fogták a kezem, és a feladatokban is kaptam segítséget. Reménységgel tölt el, hogy Isten nem rak ránk nagyobb terhet, mint amennyit elbírnak - hisz a teendők kellős közepén egy szomorú eseménnyel, édesanyám elvesztésével is szembesülnöm kellett.

Szabó Ivett

Gyülekezetünk centenáriumi kiállítása

a nagykáta-i tájházban tekinthető meg május elejéig
minden kedden, csütörtökön és pénteken 8.30-16.30 óráig,
szerdán 8.30-12.30 óráig, szombaton 10.00-14.00 óráig.

Cím: Jászberényi út 92.

HÍD - A nagykáta-i református gyülekezet hírlevele. Megjelenik kéthavonta. Kiadja a Nagykáta-Tápióvidéki Missziói Református Egyházközség. Felelős kiadó: Makay László András lelkipásztor. A szerkesztőbizottság tagjai: Burján Tamás, Dr. Gál Jánosné, Kiss Tímea Szilvia, Nagyné Szatmáry Beáta, Szabó Ivett, Szabó Krisztián. Korrektor: Mecseki Erika. A szerkesztőség címe: 2760 Nagykáta, Ady Endre út 29. Webcím: www.reformak.hu/hid. E-mail cím: reformak@reformak.hu. Nyomdai munka: boommédia Kft., Jászberény. A hírlevél díjmentes, de a kiadását szolgáló adományokat köszönettel fogadjuk a gyülekezet Nagykáta és Vidéke Takarékszövetkezetnél vezetett 65200067-10021969 számú számlájára.

Rendszeres alkalmaink

Heti rendszeres alkalmak:

Hétfő	Bibliaóra	18.00-19.00 óráig
Kedd	Konfirmációs óra fiataloknak	17.00-18.00 óráig
	Felnőtt konfirmációs óra	18.00-19.00 óráig
Szerda	Ifjúsági Klub (kivéve a hónap első szerdája)	17.00-18.00 óráig
Csütörtök	Nyugdíjasok Klubja	10.00-11.30 óráig
Vasárnap	Istentisztelet Nagykátán	10.00 óra
	Gyermek-istentisztelet Nagykátán	10.00 óra
	Istentisztelet Tápiószentmártonban	15.00 óra
	Istentisztelet Tápióbicskén (kéthetente)	16.00 óra

Egyéb rendszeres alkalmak:

Tabitha Női Kör minden hónap első szerdáján 16.30-18.00 óráig.

Angolklub előre megbeszélt időpontban (hirdetve a Facebook oldalon).

GyűrűKúra Fialat Házások Klubja minden hónap első vasárnapján családoknál 16.00-18.00 óráig.

*Egyéb programokról a gyülekezet internetes oldalán,
a www.reformak.hu oldalon tájékozódhatnak.*

GYÜLEKEZETI APRÓHIRDETÉSEK

*Gyülekezetünk tagjai számára lehetőséget
biztosítunk ingyenes hirdetés
megjelentetésére. Ilyen igény esetén
keressék szerkesztőségünket.*

Házi savanyúságok (főként chili paprika), paprikakrém, házi lekvárok, paprika- és paradicsompalánta, fűszernövények, cserepes krizantém, fűszerpaprika kapható. Baloghné Kegyes Éva östermelő, a tápiószentmártoni gyülekezet rész presbitere. Tel.: 06-29-950-315 és 06-30-689-0175, E-mail: kegyes.eva@freemail.hu

Dióbél kapható 2.000 Ft/kg áron.
Koncz Józsefné Marika, Nagykáta.
Tel.: 444-528

BÁRKA NYUGDÍJASKLUB

Szeretettel hívom és várom a **Bárkába**. Nyugdíjasklubunknak azért adtuk ezt a nevet, mert a bárka védelmet biztosított, túlélést, biztonságot jelentett a meghívottaknak, azaz Noénak és családjának. Én ezt nem ígérhetem, de az Úr ígéri, betartja szavát. Akkor is, most is. Ezt az Urat akarjuk megismerni, igéjét tanulmányozni az együtt eltöltött időben. Önt is várom a Bárkába, ahol lelki táplálék mellé pogácsát, teát, játékos együttélést, egymásra figyelmet is kínálunk.

Minden csütörtökön 10.00-11.30-ig nyitott ajtókat talál mindenki, aki a nagykátai református templom gyülekezeti termében felkeres bennünket. A bárkában sok hely van, foglaljon el Ön is egyet.

Minden csütörtökön szeretettel várom.

Dr. Gál Jánosné gondnok, klubvezető

Húsvéti csend (részlet)

*Lelkem, dalolj a húsvét örömeről!
Csengjen a hangod, mint a hegyi csermely
fentről hozott kristályos-tiszta hangja,
mint a hóvirágok fehér harangja.
Legyen dalodban élet és erő...
fakadó rügyek, fesledő virágok:
a tavasz, mely meggyőzte a világot.
Legyen benne ragyogó diadallal
a hosszú éjszakát elűző hajnal!
Az a mosolygó, bíborfényű reggel,
melyben a sírban hasztalan keresték
gyászt illatozó, könnyes kenetekkel
a Názáreti Jézus drága testét,
mert élt, előttük feltámadva járt.
Visszhangozd szívük ujjongó szavát.
Húsvétről zengjen, zengjen hát az ének!
Lelkem, adj hangot húsvét örömének!*

Túrmezei Erzsébet